

حکایة الملک شهریار و أخیه شاه زمان (حکایة الصیاد مع العفریت)

... فَقَالَ الْمَلِكُ: وَحَيَاةِ رَأْسِي لِأَتَّبِعُهَا حَتَّى أَجِيءَ بِهَا. ثُمَّ طَلَعَ الْمَلِكُ فِي أَثَرِ الْغَزَالَةِ، وَلَمْ يَزَلْ وَرَاءَهَا وَالْبَازِي يُلْطِشُهَا عَلَى عَيْنَيْهَا إِلَى أَنْ أَعْمَاهَا وَدَوَّخَهَا، فَسَحَبَ الْمَلِكُ دَبُوسًا وَضَرَبَهَا فَقَلَبَهَا، وَنَزَلَ دَبْحَهَا وَسَلَّخَهَا وَعَلَّقَهَا فِي قَرْبُوسِ السَّرَجِ. وَكَانَتْ سَاعَةً حَرًّا وَكَانَ الْمَلِكُ فِي قَفْرِ لَمْ يُوجَدْ فِيهِ مَاءٌ. فَعَطِشَ الْمَلِكُ وَعَطِشَ الْحِصَانُ. فَالْتَفَتَ الْمَلِكُ فَرَأَى شَجْرَةً يَنْزِلُ مِنْهَا مَاءٌ مِثْلَ السَّمَنِ، وَكَانَ الْمَلِكُ لَابِسًا فِي كَفِّهِ جِلْدًا. فَأَخَذَ الطَّاسَةَ مِنْ رَقَبَةِ الْبَازِي وَمَلَأَهَا مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ وَوَضَعَ الْمَاءَ قُدَّامَهُ. وَإِذَا بِالْبَازِي لَطَشَ الطَّاسَةَ فَقَلَبَهَا. فَأَخَذَ الْمَلِكُ الطَّاسَةَ ثَانِيًا وَمَلَأَهَا وَظَنَّ أَنَّ الْبَازِي عَطِشًا فَوَضَعَهَا قُدَّامَهُ فَلَطَشَهَا ثَانِيًا وَقَلَبَهَا. فَغَضِبَ الْمَلِكُ مِنَ الْبَازِي وَأَخَذَ الطَّاسَةَ ثَالِثًا وَقَدَّمَهَا لِلْحِصَانِ فَقَلَبَهَا الْبَازِي بِجَنَاحِهِ. فَقَالَ الْمَلِكُ: اللَّهُ يُخَيِّبُكَ يَا أَشَّامَ الطُّيُورِ، حَرَمْتَنِي مِنَ الشُّرْبِ وَحَرَمْتَ نَفْسَكَ وَحَرَمْتَ الْحِصَانَ. ثُمَّ ضَرَبَ الْبَازِي بِالسَّيْفِ فَرَمَى أُنْحَيْتَهُ فَصَارَ الْبَازِي يُقِيمُ رَأْسَهُ وَيَقُولُ بِالْإِشَارَةِ: أَنْظِرِ الَّذِي فَوْقَ الشَّجَرَةِ. فَرَفَعَ الْمَلِكُ عَيْنَهُ فَرَأَى...

✚ وَحَيَاةِ رَأْسِي لِأَتَّبِعُهَا حَتَّى أَجِيءَ بِهَا: به سرم قسم آنقدر دنبالش می روم تا او را بیاورم.

✚ طَلَعَ الْمَلِكُ فِي أَثَرِ الْغَزَالَةِ: پادشاه به دنبال آهو رفت.

✚ الْبَازِي يُلْطِشُهَا عَلَى عَيْنَيْهَا إِلَى أَنْ أَعْمَاهَا وَدَوَّخَهَا: باز با بال هایش به چشم های او {آهو} زد تا اینکه او را کور و گیج کرد.

✚ سَحَبَ الْمَلِكُ دَبُوسًا وَضَرَبَهَا فَقَلَبَهَا: پادشاهی سنجاقی درآورد و او {آهو} را زد و برگرداند.

✚ نَزَلَ دَبْحَهَا وَسَلَّخَهَا: کنار آهو آمد و او را ذبح و سپس سلاخی کرد (پوستش را کند).

✚ عَلَّقَهَا فِي قَرْبُوسِ السَّرَجِ: آن را {آهو} از جلوی زین اسب آویزان کرد.

✚ قَفْرٌ: سرزمین خالی از سکنه، بیابان

✚ رَأَى شَجْرَةً يَنْزِلُ مِنْهَا مَاءٌ مِثْلَ السَّمَنِ: درختی را دید که از آن آبی مانند روغن سرازیر می شود.

✚ أَخَذَ الطَّاسَةَ مِنْ رَقَبَةِ الْبَازِي: کاسه را از گردن باز برداشت.

✚ وَوَضَعَ الْمَاءَ قُدَّامَهُ: آب را جلوی او {باز} گذاشت.

✚ لَطَشَ الطَّاسَةَ وَقَلَبَهَا: کاسه را کنار زد (پس زد) و آن را برگرداند.

✚ اللَّهُ يُخَيِّبُكَ يَا أَشَّامَ الطُّيُورِ: خدا نا امیدت کند ای شوم ترین پرندگان

✚ يُقِيمُ رَأْسَهُ: با سرش اشاره می کند.

إعداد: السيدة آقاجانی

مستوى المتعلم: متوسط و متقدم

<http://www.arabinet.ir>